

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 560
Din data de 25.11.2015

Dosar nr: 288/2015

Petiția nr: 3051/18.03.2015

Petentă: Liga Romilor din Clisura Dunării

Reclamată: Episcopia Caransebeșului

Obiect: posibile fapte de discriminare instituite prin refuzul reprezentanților Episcopiei de a introduce în Consiliul Parohial o persoană de etnie romă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

1.1. Liga Romilor din Clisura Dunării, cu sediu în loc. Moldova Nouă, str. Nicolae Bălcescu, nr. 81, județ Caraș Severin

I.2. Denumire și domiciliu reclamațiilor

2.1. Episcopia Caransebeșului – Protopopiatul Moldova Nouă, cu sediu în loc. Moldova Nouă, str. 1 Mai, nr. 3, județ Caraș Severin

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea vizează refuzul includerii unui reprezentant al comunității rome în Consiliul Parohial. Astfel, acesta susține că în urma adresei sale din 30.03.2015, prin care solicita includerea unui reprezentant al comunității rome în Consiliul Parohial, și a întâlnirii conducerii Ligii cu protopopul B M (27.04.2015), Protopopiatul Moldova Nouă a răspuns negativ.

Petentul consideră că din cauza absenței sale din Consiliul Parohial este exclus de la orice formă de cooperare cu Biserica, mai ales de la ajutorarea săracilor și vârstnicilor de etnie romă.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare în data de 11.06.2015.

3.2. La termenul de audiere nu a fost prezentă niciuna dintre părți.

IV. Susținerea părților

4.1. Susținerea petentei

4.1.1. Sesizarea vizează refuzul includerii unui reprezentant al comunității rome în Consiliul Parohial. Astfel, acesta susține că în urma adresei sale din 30.03.2015 prin care solicită includerea unui reprezentant al comunității rome în Consiliul Parohial, și a întâlnirii conducerii Ligii cu protopopul BM (27.04.2015), Protopopiatul Moldova Nouă a răspuns negativ.

Potentul menționează că motivul invocat de partea reclamată pentru răspunsul negativ a fost acela că alegerile avuseseră deja loc și anexează în acest sens adresa nr. 238-A/2015.

Potentul consideră că din cauza absenței sale din Consiliul Parohial este exclus de la orice formă de cooperare cu Biserica, mai ales ajutorarea săracilor și vârstnicilor de etnie romă.

4.1.2. Potentul consideră că prin refuzul său, Protopopiatul încalcă statutul Bisericii Ortodoxe Române, art. 63, pct 7; art 4, paragraf 2 din Convenția Cadru pentru Protecția Minorităților Naționale și Recomandarea nr. 285 (1961) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

4.2. Susținerile reclamatei

4.2.1. Reclamata respinge acuzațiile și susține că reprezentarea credincioșilor în consiliile parohiale nu se face prin desemnare, ci prin alegeri. Conform adresei nr. 238-A/2015, pentru legislatura 2014-2018, acestea au avut deja loc în 2014, înainte de solicitarea petentului.

Potentul își poate depune candidatura în 2018.

4.2.2. Se arată că Episcopia Caransebeșului, prin intermediul unui centru de zi, oferă servicii sociale unui număr de 15 copii romi, iar în cadrul unui parteneriat cu World Vision România, pentru un proiect care combate abandonul școlar, majoritatea beneficiarilor sunt romi.

4.2.3. Reclamata consideră acuzațiile ca fiind denigratoare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că neinclusiunea unui reprezentant al comunității rome în Consiliul Parohial nu constituie fapte de discriminare, Consiliul Parohial fiind ales.

Colegiul director ia act de punctul de vedere exprimat de partea reclamată potrivit căruia reprezentarea credincioșilor în consiliile parohiale nu se face prin desemnare, ci prin alegeri și că alegerile au avut loc în anul 2014, înainte de solicitarea petentului; potentul își poate depune candidatura în anul 2018.

5.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate

contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *"orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice"*.

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Colegiul director reține faptul că este vorba despre neinclusiunea unui reprezentant al comunității rome în Consiliul Parohial, deoarece reprezentarea credincioșilor în consiliile parohiale nu se face prin desemnare, ci prin alegeri și că alegerile au avut loc în anul 2014, înainte de solicitarea petentului. De asemenea, Colegiul reține și faptul că petentul își poate depune candidatura în anul 2018.

5.7. Având în vedere aspectele menționate, Colegiul director apreciază că în cazul semnalat de petent, nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că nu se poate reține un tratament diferențiat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. nu se întrunesc elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 14.12.2015

Hotărâre redactată de: M.P.F./B.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Opinie concurentă exprimată de Haller István:

1. Consider că obiectul petiției (modul de a desemna Consiliul Parohial al unui cult religios) este o problemă internă a cultului. Respectând principiul separației dintre stat și biserică, autoritățile statului nu ar trebui să aibă nici o ingerință în problemele interne ale cultelor.

2. Autonomia cultelor este un principiu clar formulat de către CEDO în mai multe cauze. Astfel CEDO a arătat următoarele: „În mod tradițional și universal, comunitățile religioase există sub forma unor structuri organizate. Când în discuție se află organizarea unei comunități religioase, art. 9 din Convenție se interpretează în lumina art. 11, care apără viața asociativă împotriva oricărei ingerințe nejustificate din partea statului. Din această perspectivă, dreptul credincioșilor la libertate religioasă presupune posibilitatea funcționării pașnice a comunității, fără ingerință arbitrară din partea statului. Autonomia comunităților religioase este indispensabilă pluralismului dintr-o societate democratică și se află în chiar centrul protecției pe care le-o conferă art. 9 din Convenție. Aceasta prezintă un interes direct nu numai pentru organizarea comunităților ca atare, ci și pentru exercitarea efectivă de către toți membrii lor activi a dreptului la libertate religioasă. Dacă organizarea vieții comunității nu ar fi protejată prin art. 9 din Convenție, toate celelalte aspecte ale libertății religioase a persoanei ar deveni mai fragile” (Sindicatul Păstorul cel Bun împotriva României, 9 iulie 2013, paragraf nr. 136).

3. Trebuie reținut totodată că Uniunea Europeană a recunoscut explicit în Declarația nr. 11 privind statutul bisericii și organizațiilor neconfesionale, anexată la Actul final din Tratatul de la Amsterdam, arătând că respectă și nu aduce atingere statutului de care beneficiază, în temeiul dreptului național, bisericile și asociațiile sau comunitățile religioase în statele membre și că respectă și statutul organizațiilor filosofice și neconfesionale.

4. Prin urmare, consider că faptele sesizate nu reprezintă discriminare, nici în lumina tratatelor internaționale ratificate de România, nu doar pentru că membrii Consiliului Parohial sunt aleși, dar și pentru faptul că alegerea/numirea membrilor Consiliului Parohial este o problemă internă a cultului.

5. Chiar dacă există probleme de ingerință a Bisericii Ortodoxe Române în probleme ale statului Român, răspunsul statului nu poate fi afectarea autonomiei cultelor.

Haller István

Verificat SCSRP